

Κ. Μαυρίδης για αγνοούμενους της Κύπρου: Η άρνηση της Τουρκίας για συνεργασία, είναι προέκταση του αρχικού εγκλήματος

/ [Επικαιρότητα](#)

Την άρνηση της Τουρκίας για συνεργασία στο ζήτημα των αγνοουμένων, που αποτελεί προέκταση του αρχικού εγκλήματος, ανέδειξε ο Ευρωβουλευτής Κώστας Μαυρίδης (ΔΗΚΟ - S&D) σε σχετική συζήτηση στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Στην παρέμβασή του ο κ. Μαυρίδης, ο οποίος μίλησε εκ μέρους της πολιτικής του ομάδας, σημείωσε ότι «οι αγνοούμενοι της Κύπρου είναι οι αγνοούμενοι όλων μας. Και όπως σωστά τόνισε κι ο εισηγητής (του Ευρωκοινοβουλίου για τους αγνοούμενους), ο φίλος Φρανσουά, είναι και αγνοούμενοι της Ευρώπης». Συνεχίζοντας ο Κύπριος Ευρωβουλευτής τόνισε: «Ίσως να ακούγεται αυτονόητο αλλά κάθε μέρα που περνά αγωνιούμε να μη χάσουμε άλλο ένα συγγενή

αγνοούμενου, ο οποίος να φύγει από τα εγκόσμια χωρίς να παραλάβει τα οστά και να μάθει την αλήθεια, για να κλείσει ένας κύκλος αγωνίας».

Απευθυνόμενος προς τον νέο Εισηγητή του Ευρωκοινοβουλίου για τους αγνοούμενους ανέφερε: «Θέλω επίσης εδώ, αγαπητέ μου Φρανσουά, να σας πω ότι έχετε ένα μεγάλο χρέος και θα πρέπει να το χειριστείτε ώστε να έχουμε αποτελέσματα, ξεκινώντας πρώτα με στήριξη προς το έργο της Διερευνητικής Επιτροπής Αγνοουμένων. Πρέπει να συνεχίσει η χρηματοδότηση και πρέπει να συνεχίσει η άσκηση πιέσεων. Λίγα εργαλεία έχουμε ως Ευρωκοινοβούλιο, αλλά πρέπει να τα αξιοποιήσουμε πλήρως και σας εμπιστευόμαστε».

Ο κ. Κ. Μαυρίδης υπογράμμισε επίσης ότι «όλα αυτά πρέπει να γίνουν στο πλαίσιο του ανθρωπιστικού δικαίου και της ευρωπαϊκής νομιμότητας. Δεν θα υπεισέλθω σε πολιτικά θέματα γιατί πλήρως διαχωρίζω, όπως και οι συνάδελφοί μου, αυτό το καθαρά ανθρωπιστικό θέμα που συζητάμε σήμερα. Όμως, είναι γεγονός ότι η Τουρκία έχει καταδικαστεί από Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για την συμπεριφορά της στο θέμα».

Καταλήγοντας ο Κύπριος Ευρωβουλευτής αναφέρθηκε στον ρόλο της Τουρκίας, σημειώνοντας χαρακτηριστικά: «Θέλω να τονίσω ότι μεταξύ άλλων εγκλημάτων που είχαμε από φονιάδες και απάνθρωπους που περιγράφηκαν, είχαμε οργανωμένα εγκλήματα όπως την σκόπιμη μετακίνηση οστών. Επιπλέον, η άρνηση πρόσβασης στα αρχεία του τουρκικού στρατού και η άρνηση πρόσβασης στις λεγόμενες στρατιωτικές ζώνες, μισό αιώνα μετά, αποτελεί έγκλημα που συνεχίζεται μέχρι σήμερα, ως προέκταση του αρχικού εγκλήματος.»